

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 31

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 373 din 11 iulie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 ¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–3
Decizia nr. 382 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.059/2024. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 88/2017 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-LPAN P „Licențierea personalului aeronautic navigant parașutist”	6–7
4. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor din 2025 la Regulamentul anexat la Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN) adoptat la Geneva la 26 mai 2000 și a rectificărilor la acestea, precum și a rectificărilor la Regulamentul anexat la ADN aplicabil de la 1 ianuarie 2023, adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE—ONU) la Geneva	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 77 din 18 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 373**

din 11 iulie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Erli Zsolt-Csaba în Dosarul penal nr. 2.838/235/2020 al Judecătoriei Gherla și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.670D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Este invocată, în acest sens, Decizia nr. 771 din 28 noiembrie 2019 și se arată că sintagma „în tranzit” se regăsește în Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, ambele acte anterior menționate fiind accesibile întrucât au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul penal nr. 2.838/235/2020, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Erli Zsolt-Csaba într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate de autorul excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că sintagma „în tranzit” din cuprinsul textului criticat este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, aceasta nefiind definită legal. Se face trimitere la dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la standardele de calitate a legii. Se arată, totodată, că textul criticat este discriminatoriu, fiind astfel contrar prevederilor

art. 16 alin. (1) din Constituție și celor ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât toate persoanele aflate în tranzit se află în situații similare, însă doar o parte dintre acestea beneficiază de recursul compensatoriu. Se susține, totodată, că persoanele care, potrivit textului criticat, nu beneficiază de recursul compensatoriu sunt supuse torturii, în condițiile în care interdicția acesteia, prevăzută la art. 22 alin. (2) din Constituție și la art. 14 din Convenție, este absolută.

6. **Judecătoria Gherla** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Sunt invocate, în acest sens, soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 771 din 28 noiembrie 2019, paragrafele 11—13, despre care se apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, introduse prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017, și abrogate prin prevederile art. II pct. 2 din Legea nr. 240/2019 privind abrogarea Legii nr. 169/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și pentru modificarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028 din 20 decembrie 2019.

12. Dispozițiile art. III din Legea nr. 240/2019 stabilesc că: „Prevederile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, se aplică persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, a măsurilor preventive privative de libertate, minorilor care execută măsuri educative în centre de detenție, în centre educative sau în penitenciare, respectiv minorilor care au executat pedepse în penitenciare, potrivit Legii nr. 15/1968 privind Codul penal al României, cu modificările și completările ulterioare, și care execută, la data intrării în vigoare a prezentei legi, măsuri educative în centre de detenție, în aplicarea art. 21 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 289/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada cuprinsă între 24 iulie 2012 și data intrării în vigoare a prezentei legi.”

13. În ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, referitoare la condiția ca textul criticat să fie „în vigoare”, se observă că norma abrogată se aplică în continuare persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, urmând ca acestora să li se aplice măsura compensatorie prevăzută de art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 pentru perioada cuprinsă între 24 iulie 2012 și data intrării în vigoare a Legii nr. 240/2019.

14. Așa fiind, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, se constată că dispozițiile de lege criticate îndeplinesc condiția de a fi „în vigoare”, putând fi analizată constituționalitatea acestora. Dispozițiile art. 55¹ alin. (5) din Legea nr. 254/2013 au următorul cuprins: „În sensul prezentului articol, nu se consideră executare a pedepsei în condiții necorespunzătoare ziua sau perioada în care persoana a fost:

a) internată în infirmerii din cadrul locurilor de deținere, în spitale din rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, a Ministerului Afacerilor Interne sau din rețeaua sanitară publică;

b) în tranzit.”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1

alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 22 alin. (2) referitor la interzicerea torturii, respectiv a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 3 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea torturii și a tratamentelor inumane și degradante și la egalitatea în drepturi.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 293 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 28 iunie 2022, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 sunt neconstituționale. În acest sens, prin decizia mai sus menționată, paragrafele 39 și 40, Curtea a reținut că, din perspectiva locurilor de deținere, nu poate fi decelată o diferență între categoria persoanelor care execută pedeapsa în aceste locuri de deținere și categoria persoanelor private de libertate aflate în tranzit. Cu alte cuvinte, din perspectiva mecanismului de calculare a pedepsei executate efectiv în cazul plasării persoanei condamnate în condiții necorespunzătoare de cazare, Curtea a reținut că între o persoană care execută pedeapsa într-un loc de deținere și o altă persoană care, pentru anumite perioade de timp, se află temporar în același loc de deținere ca prima nu există nicio diferență de situație care să determine aplicarea unui tratament diferit. Așa fiind, prin dispozițiile art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013, legiuitorul a instituit un tratament diferit pentru situații identice, fără a exista un criteriu obiectiv și rațional, ceea ce contravine prevederilor art. 16 din Constituție.

17. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont de faptul că Decizia nr. 293 din 17 mai 2022, mai sus citată, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în cauza de față, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 a devenit inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55¹ alin. (5) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Erli Zsolt-Csaba în Dosarul penal nr. 2.838/235/2020 al Judecătoriei Gherla.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Gherla și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, excepție ridicată de Ioan A. Radu în Dosarul nr. 5.153/866/2019 al Judecătoriei Pașcani și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 82D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând că a invocat, în motivarea excepției, prevederile art. 40 din Constituție, prin raportare la cele ale art. 53 din Legea fundamentală. Arată că textul de lege criticat face referire la obligația de asociere pentru a se putea beneficia de încheierea unui contract care să asigure alimentarea cu apă. Deși textul dă impresia că vizează mai multe servicii de utilități publice, elementele tehnice care sunt menționate, respectiv „furnizare”/„prestare”, „alimentații”/„racordări”, conduc la ideea că în realitate este vorba despre un singur serviciu, respectiv serviciul de alimentare cu apă. Nemaexistând posibilitatea încheierii contractelor individuale, nu a mai rămas decât varianta contractului colectiv, ca urmare a proprietății comune în cote-părți asupra respectivei instalații, inclusiv asupra țevii care se brânșează la rețeaua publică. Apreciază că nu se poate susține afirmația referitoare la imposibilitatea marilor furnizori de a încheia contracte individuale. Susține că Societatea Apavital — S.A. este singurul furnizor de servicii de utilități publice din România care refuză să respecte legea. Invocă art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia nicio dispoziție a acesteia nu poate fi interpretată ca implicând pentru vreun stat, grupare sau persoană dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a săvârși vreun act îndreptat spre desființarea unor drepturi sau libertăți enunțate în declarația menționată, autorul excepției făcând referire la dreptul de a beneficia de furnizarea de apă. Arată că nici art. 53 din Constituție nu justifică această îngrădire.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public arată că dreptul de asociere prevăzut de art. 40 din Constituție are în vedere asocierile constituite în vederea exercitării drepturilor fundamentale prevăzute pentru persoanele fizice și nu acoperă situația asocierii acestora pentru a beneficia de anumite servicii publice prestate de operatori privați și pentru care anumite constrângeri tehnice impun ca acestea să fie prestate în comun

pentru mai multe persoane. Prin urmare, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât prevederile din Legea fundamentală invocate nu au legătură cu soluția legislativă prevăzută de textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.153/866/2019, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor**, excepție ridicată de Ioan A. Radu într-o cauză având ca obiect obligația de a face, respectiv obligarea părții Societatea Apavital — S.A. Iași la încheierea unui contract de prestări servicii pentru furnizarea apei potabile, un contract cu caracter colectiv, dar care să privească facturarea individuală a fiecăruia dintre proprietarii persoane fizice sau persoane juridice, neasociate la o asociație de proprietari/locatari.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile de lege criticate pun pârâta Societatea Apavital — S.A. Iași în situația de a presta serviciul de furnizare a apei doar în măsura în care proprietarii condominiilor sunt asociați într-o asociație de proprietari. Or, este neconstituțională obligarea la asociere a unui proprietar care nu este asociat în cadrul unei asociații de proprietari, pentru a putea beneficia de un drept garantat de lege. De asemenea, dispozițiile legale criticate creează premisele exercitării unor abuzuri din partea furnizorului de servicii, care refuză, cu rea-credință, încheierea unui contract de furnizare a apei, invocând permanent lipsa asocierii.

7. Se arată că, în cauză, este vorba despre 40 de apartamente pentru care pârâta refuză încheierea unui contract în forma solicitată de reclamant, apartamente ai căror proprietari, printre care și reclamantul, nu doresc să se asocieze în forma prevăzută de Legea nr. 196/2018. Obligarea proprietarilor din condominiu la asociere reprezintă o imixtiune în exercitarea dreptului de proprietate, precum și încălcarea dreptului constituțional la asociere. Dreptul la asociere, fiind un drept, și nu o obligație, nu poate fi impus unui cetățean prin constrângere, respectiv, în speța de față, din necesitatea de a-i fi asigurat un serviciu indispensabil vieții de zi cu zi.

8. **Judecătoria Pașcani** consideră că textul de lege criticat este constituțional, precizând că dispozițiile criticate reglementează modul de desfășurare a relațiilor contractuale și condițiile în care se pot naște astfel de relații, particularizate la situația de fapt concretă, aceea că există un singur brânșament, comun, între rețeaua publică de distribuție a utilităților și rețeaua interioară a condominiului. Obligația ca asigurarea serviciilor publice de furnizare a apei să se facă numai dacă la nivel de condominiu există o asociație de proprietari, constituită în condițiile legii, este impusă de legiuitor din considerente tehnice și din necesitatea asigurării condițiilor de funcționare normală a serviciilor publice, ținând cont de specificul rețelei de apă ce deservește condominiu.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 30 iulie 2018, care au următorul conținut normativ: „(5) *Operatorii economici care furnizează/prestează servicii de utilități publice către consumatorii alimentați/racordați printr-un bransament/racord comun au obligația să asigure aceste servicii numai dacă la nivel de condominiu există o asociație de proprietari constituită în condițiile legii care să aibă calitatea de utilizator, titular de contract, sau dacă în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se constituie asociații de proprietari conform legii.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 40 — Dreptul de asociere și în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.*

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat cu privire la dreptul de asociere și la obligativitatea constituirii asociațiilor de proprietari, reținând, cu valoare de principiu, în Decizia nr. 83 din 10 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 aprilie 2005, că, în accepțiunea textului constituțional prin care este consacrat, dreptul de asociere constituie o prerogativă recunoscută cetățeanului, a cărei valorificare este expresia manifestării de voință conștientă și liberă a acestuia. Asocierea are loc în considerarea unor rațiuni comune, care apropie asociații și asigură o comunicare între aceștia, de natură ideologică sau profesională etc., esențială fiind existența unui sistem de valori comune, ca premisă, și a unor interese și scopuri comune, ca finalitate. Opțiunea asocierii are la bază convingerea că realizarea finalității dorite nu este posibilă decât ca urmare a acțiunii concertate a unei colectivități organizate, structurată așadar logic și funcțional.

15. Prin aceeași decizie mai sus citată, Curtea a observat că în speța pe care a analizat-o cu acel prilej era în discuție o situație particulară, și anume aceea în care persoana devenită proprietar prin achiziționarea unei unități locale sau cu altă destinație, care face parte integrantă dintr-o clădire ce cuprinde mai multe asemenea unități cu proprietari diferiți, ca urmare a manifestării de voință conștiente și libere, își asumă implicit, dar indubitabil, prin actul de cumpărare statutul juridic care decurge în mod necesar din propria sa opțiune. Curtea a apreciat că apartenența proprietarului la o colectivitate, relațiile de vecinătate pe care le implică, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu marii furnizori de utilități sunt elemente care impun constituirea unei structuri colective, organizată, care să acționeze în numele și pentru interesul comun. Acestea sunt rațiunile pentru care legiuitorul a impus constituirea asociațiilor de proprietari.

16. Totodată, în jurisprudența sa, concretizată, de pildă, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, Curtea a reținut că legiuitorul poate institui posibilitatea înființării asociațiilor de proprietari în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare, totodată, și interesele proprietarilor legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare proprietar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți proprietari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

17. Totodată, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, Curtea a constatat că Legea nr. 230/2007, care reglementa, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 196/2018, înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, oferea proprietarului, prin art. 2 teza a doua, posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă fără să îi impună însă vreo obligație în acest sens. Curtea a apreciat că acest articol are caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură care să îl forțeze să adere la asociație. În același sens este și Decizia nr. 516 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 12 noiembrie 2014, paragrafele 16 și 17.

18. În prezenta cauză se critică faptul că, în temeiul prevederilor art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018, se încalcă dreptul fundamental de liberă asociere, întrucât prestarea serviciului de furnizare a apei se poate realiza doar în măsura în care proprietarii condominiilor sunt asociați într-o asociație de proprietari.

19. În plus față de considerentele conturate în jurisprudența mai sus citată prin care se demonstrează necesitatea asocierii proprietarilor din condominii în asociații, Curtea remarcă faptul că, în realitate, legea nu limitează posibilitatea consumatorilor de a beneficia de serviciile de utilități publice exclusiv la ipoteza în care aceștia, în calitate de proprietari, sunt grupați într-o asociație de proprietari, ci permite și furnizarea individuală a serviciului de utilități. Astfel, art. 94 alin. (1) din Legea nr. 196/2018 prevede în mod inechivoc faptul că „*Raporturile dintre furnizorii serviciilor de utilități publice și asociațiile de proprietari — în calitate de consumatori colectivi sau proprietari — în calitate de consumatori individuali, după caz, se stabilesc la nivelul bransamentului, respectiv al racordului, în punctul de delimitare/separare a instalațiilor între rețeaua publică de distribuție a utilităților și rețeaua interioară a utilizatorului, respectiv a utilizatorului colectiv sau a consumatorului individual, după caz.*”

20. De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol reglementează cu privire la calitatea de utilizator, titular al contractului de furnizare/prestare servicii de utilități publice. Aceasta revine fie asociației de proprietari, în cazul în care instalațiile aflate în proprietatea sau administrarea furnizorului se brânșează/racordează la instalațiile comune interioare ale condominiului aflate în proprietatea comună a tuturor proprietarilor, fie însuși proprietarului, în cazul în care instalațiile aflate în proprietatea sau administrarea furnizorului se brânșează/racordează direct la instalațiile interioare individuale ale apartamentului sau spațiului cu altă destinație decât cea de locuință ce aparțin proprietății individuale.

21. Prin prisma condiționalităților de natură tehnică, art. 96 alin. (3) din Legea nr. 196/2018 stabilește că „*Pentru serviciul*

public de alimentare cu apă și de canalizare se pot încheia contracte individuale de furnizare/prestare între furnizor și proprietari fără a fi necesară executarea racordurilor proprii individuale pentru evacuarea apelor uzate și pluviale de la fiecare proprietate individuală, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) există branșamente proprii individuale de alimentare cu apă realizate între rețeaua publică și rețeaua interioară a fiecărei proprietăți individuale, dotate cu aparate de măsură legale pentru determinarea consumurilor la nivel de proprietate individuală; b) furnizarea serviciului de alimentare cu apă, precum și prestarea serviciului de canalizare se fac de către același operator; c) toți proprietarii din condominiu au fost de acord, în scris, cu introducerea în contractul individual de furnizare/prestare încheiat în nume propriu a clauzei de sistare/întrerupere a serviciului de alimentare cu apă în caz de

neplată a contravalorii serviciului de canalizare; d) soluția tehnică de realizare a branșamentelor proprii de alimentare cu apă, precum și tipul de contoare achiziționate/montate de către proprietari au fost avizate de către furnizor.”

22. Curtea reține, totodată, că detalierea tuturor elementelor de natură tehnică, practică, adaptată situațiilor concrete, se regăsește în Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 septembrie 2015, care, de exemplu, la art. 28 alin. (2), precizează că „Sunt considerate utilizatori individuali ai serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și persoanele fizice sau juridice din imobile tip condominiu care au executat, pe cheltuiala lor, branșamente proprii de apă potabilă, în amonte de contorul de branșament al condominiului”.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan A. Radu în Dosarul nr. 5.153/866/2019 al Judecătoriei Pașcani și constată că dispozițiile art. 96 alin. (5) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Pașcani și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 88/2017
pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-LPAN P „Licențierea
personalului aeronautic navigant parașutist”**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b), r) și x) din Legea nr. 21/2020 privind Codul aerian, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementarea aeronautică civilă română RACR-LPAN P „Licențierea personalului aeronautic navigant parașutist”, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 88/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 și 138 bis din 23 februarie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1.1 punctul 1.1.1, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) Lansare din turnul de parașutism. Lansarea voluntară a unei persoane din turnul de parașutism, care implică desprinderea (părăsirea) de platforma sau dispozitivul de ridicare/coborâre, planarea, coborârea și aterizarea, utilizând o parașută care deține document de admisibilitate la salt.

Ridicarea/Coborârea unei persoane, acroșată printr-un sistem de echipare de mecanismul turnului, fără a se desprinde de acesta, nu este considerată lansare din turnul de parașutism, iar pentru aceste operațiuni nu se aplică prevederile prezentei reglementări.”

2. La articolul 1.1 punctul 1.1.1, după alineatul (24) se introduce un nou alineat, alin. (25), cu următorul cuprins:

„(25) Turnul de parașutism. Un dispozitiv fix de pe sol, de diferite înălțimi (în funcție de tipul constructiv: metalic sau din beton) care permite, prin desprinderea de mecanismele componente, lansarea, planarea, coborârea și aterizarea unei persoane echipate cu o parașută.”

3. La articolul 3.2 punctul 3.2.3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cadrul programului de pregătire practică specifică, după acumularea experienței privind tehnicile și procedurile specifice aplicate pentru pliajul parașutei principale, elevul parașutist poate efectua, sub observația/supravegherea/controlul instructorului parașutist, pliajul parașutei principale ce este folosită în activitatea de zbor/salt.”

4. La articolul 3.3 punctul 3.3.3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cadrul programului de pregătire practică specifică, după acumularea experienței privind tehnicile și procedurile specifice aplicate pentru pliajul parașutei principale, elevul parașutist poate efectua, sub observația/supravegherea/controlul instructorului parașutist, pliajul parașutei principale ce este folosită în activitatea de zbor/salt.”

5. La articolul 3.4 punctul 3.4.1 alineatul (2), litera (c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(c) să execute minimum 10 salturi de formație, din care minimum 5 salturi să fie alcătuite din cel puțin 3 participanți.”

6. La articolul 3.4 punctul 3.4.1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Parașutistul deținător al licenței categoria Ro care solicită obținerea categoriei B trebuie să completeze pregătirea practică cu un program corespunzător cerințelor pct. 3.3.3 alin. (1) lit. (c)-(e), prevăzute pentru obținerea licenței categoria A.”

7. La articolul 3.4 punctul 3.4.3 alineatul (3), litera (c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(c) realizarea unei formații compuse din minimum 3 participanți.”

8. La articolul 3.7 punctul 3.7.1, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.7.1. Pentru un solicitant care deține o licență de parașutist militar cu calificare pe parașuta aripă în termen de valabilitate, în vederea obținerii licenței civile de parașutist categoria Ro/A, autoritatea de certificare creditează parțial pregătirea deținută.”

9. La articolul 3.7 punctul 3.7.2, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.7.2. Pentru un solicitant care deține o licență de parașutist militar cu calificare pe parașuta aripă cu termenul de valabilitate expirat, în vederea obținerii licenței civile de parașutist categoria Ro/A, autoritatea de certificare creditează parțial pregătirea deținută.”

10. La articolul 3.7 punctul 3.7.3, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.7.3. Pentru un solicitant care deține o licență de parașutist militar cu calificare pe parașuta militară rotundă în termen de valabilitate, în vederea obținerii licenței civile de parașutist categoria Ro/A, autoritatea de certificare creditează parțial pregătirea deținută.”

11. La articolul 3.7 punctul 3.7.4, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.7.4. Pentru un solicitant care a deținut o licență de parașutist cu calificare pe alt tip de parașută și care a fost emisă

conform unor reglementări naționale anterioare prezentei ediții, în vederea obținerii licenței de parașutist categoria Ro/A, autoritatea de certificare creditează parțial pregătirea deținută.”

12. Articolul 3.8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.8. Privilegii

(1) Deținătorul licenței de parașutist categoria Ro are dreptul să exercite, în limita pregătirii și a calificării/autorizațiilor deținute, funcția de parașutist și poate executa pliajul parașutei principale ce este folosită în activitatea de zbor/salt și salturi individuale, fără supravegherea unui instructor.

(2) Deținătorul licenței de parașutist categoria A are dreptul să exercite, în limita pregătirii și a calificării/autorizațiilor deținute, funcția de parașutist și poate executa pliajul parașutei principale ce este folosită în activitatea de zbor/salt, salturi individuale și salturi în grup/formație. Salturile în grup/formație se pot executa doar sub supravegherea unui instructor. Componenta salturilor în grup/formație trebuie să includă cel puțin un instructor sau un deținător de minimum categoria C a licenței de parașutist, numărul de participanți care dețin licența categoria A nefiind limitat.”

13. La articolul 4.1 punctul 4.1.4 alineatul (1), litera (a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(a) efectuarea unui număr minim de 6 salturi cu parașuta, corespunzător calificării de instructor;”

14. La articolul 7.1 punctul 7.1.1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Evaluarea în vederea obținerii autorizației specifice de lansare din turnul de parașutism se face evaluând minimum o lansare din turnul de parașutism.”

15. La articolul 7.1 punctul 7.1.4 alineatul (1), după litera (e) se introduce o nouă literă, lit. (f), cu următorul cuprins:

„(f) primele 10 salturi din programul de pregătire practică trebuie să fi fost executate sub supravegherea unui parașutist deținător al calificării superioare de instructor în termen de valabilitate și autorizat examinător TANDEM, examinătorul aflându-se pe postul elevului/pasagerului, iar următoarele salturi din programul de pregătire practică trebuie să fi fost executate sub supravegherea unui parașutist deținător al calificării superioare de instructor în termen de valabilitate și autorizat examinător TANDEM sau sub supravegherea unui deținător al calificării superioare de instructor parașutist autorizat TANDEM, în termen de valabilitate. Pe timpul executării acestor următoare salturi, pe postul elevului/pasagerului se poate afla fie instructorul/examinatorul autorizat TANDEM, fie un deținător al licenței de parașutist în termen de valabilitate, cu o experiență practică de minimum 100 de salturi.”

16. La articolul 7.3 punctul 7.3.3 alineatul (1), literele (a) și (b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(a) pentru reînnoirea autorizației de tandem, se parcurge în totalitate cursul inițial de pregătire teoretică specifică de minimum 15 ore, menționat la pct. 7.1.5 alin. (1) lit. (e) subpct. (i);

(b) pentru reînnoirea autorizației de instructor AFF, se parcurge în totalitate cursul inițial de pregătire teoretică specifică de minimum 10 ore, menționat la pct. 7.1.8 alin. (1) lit. (e) subpct. (i).”

17. La articolul 9.3 punctul 9.3.1 alineatul (1), litera (b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(b) licența în original, în termen de valabilitate. Poate fi recunoscută ca originală și o licență prezentată ca un document cu semnătură electronică, cu cod QR sau un document electronic fără nicio semnătură, dar cu o confirmare a autorității străine emitente primită prin mijloace electronice;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 20 decembrie 2024.
Nr. 4.059.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru publicarea acceptării amendamentelor din 2025
la Regulamentul anexat la Acordul european
privind transportul internațional al mărfurilor periculoase
pe căile navigabile interioare (ADN) adoptat la Geneva
la 26 mai 2000 și a rectificărilor la acestea,
precum și a rectificărilor la Regulamentul anexat la ADN
aplicabil de la 1 ianuarie 2023, adoptate de Comisia
Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite
(CEE—ONU) la Geneva**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 43.545 din 27.11.2024 de aprobare a Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor din 2025 la Regulamentul anexat la Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN) adoptat la Geneva la 26 mai 2000 și a rectificărilor la acestea, precum și a rectificărilor la Regulamentul anexat la ADN aplicabil de la 1 ianuarie 2023, adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE—ONU) la Geneva,

ținând seama de prevederile art. 20 paragraful 5 din Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN), adoptat la Geneva la 26 mai 2000, la care România a aderat prin Legea nr. 159/2008 pentru aderarea României la Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN), adoptat la Geneva la 26 mai 2000,

luând în considerare prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 3 din Legea nr. 159/2008, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele din 2025 la Regulamentul anexat la Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN) adoptat la Geneva la 26 mai 2000 și rectificările la acestea, adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE—ONU), prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se publică rectificările la Regulamentul anexat la ADN aplicabil de la 1 ianuarie 2023, adoptate de CEE—ONU, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Autoritatea Navală Română vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

București, 3 ianuarie 2025.
Nr. 4.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 77**din 18 noiembrie 2024**

Dosar nr. 1.856/1/2024

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.856/1/2024, la care s-a conexasă Dosarul nr. 2.019/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă cu

privire la dezlegarea următoarei probleme de drept: „dacă, în interpretarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B are aplicabilitate generală sau doar cu titlu de excepție, în unitățile unde nu există posibilități de distribuire în natură, iar pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea?” și de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept: „dacă norma de hrană nr. 12 suplimentul B se aplică și în privința cadrelor militare polițiști, aflați în subordinea M.A.I., conform Ordinului M.A.I. nr. 136/2017 și Ordinului M.A.I. nr. 310/2009”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei au fost depuse raportul întocmit, concluzii scrise din partea Inspectoratului General al Poliției Române și puncte de vedere din partea Ministerului Afacerilor Interne și a intimatului.

6. Președintele completului, doamna judecător Corina Alina Corbu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 13 august 2024, în Dosarul nr. 56/116/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept anterior menționate.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 2 septembrie 2024 cu nr. 1.856/1/2024.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată, cu nr. 2.019/1/2024, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept anterior menționată.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și cel al sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 2.019/1/2024 la Dosarul nr. 1.856/1/2024.

II. Normele de drept intern incidente

11. Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică

Statutul polițistului, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 65/2003*

„Art. 1. — Personalul aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, beneficiază pentru perioada în care se află în activitate de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice, diferențiate pe categorii, care constituie norme de hrană.

Art. 2. — Normele de hrană zilnice, plafoanele calorice și categoriile de personal pentru care se acordă sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Hrana se asigură în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează acordarea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

Art. 4. — Normele de aplicare a prezentei hotărâri, precum și structura normelor de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”

12. Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 136/2017 pentru aprobarea Regulilor de aplicare a normelor de hrană, a Regulilor privind organizarea și funcționarea popotelor, a structurii normelor de hrană pentru animalele de serviciu, precum și a structurii normelor de dotare cu bunuri materiale necesare aprovizionării, depozitării și păstrării produselor alimentare, preparării, transportului și servirii hranei în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, pe timp de pace, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Ordinul M.A.I. nr. 136/2017*

„Art. 1. — Se aprobă Regulile de aplicare a normelor de hrană la care are dreptul personalul Ministerului Afacerilor Interne, prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Regulile privind organizarea și funcționarea popotelor în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă structura normelor de hrană pentru animalele de serviciu și Regulile de aplicare a acestora în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, prevăzute în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Se aprobă structura normelor de dotare cu bunuri materiale necesare aprovizionării, depozitării și păstrării produselor alimentare, preparării, transportului și servirii hranei, prevăzute în anexa nr. 4*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexele nr. 1-4 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii. [...]"

III. Expunerea succintă a proceselor

13. Prin acțiunea introductivă, înregistrată pe rolul Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, reclamantii, persoane fizice, prin sindicat, au solicitat, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu, obligarea în solidar a acestora la calcularea și plata valorii financiare a suplimentului 12 B la norma de hrană pentru ultimii trei ani și acordarea pentru viitor, calendaristic, în tot cursul anului, a acestui drept, precum și actualizarea cu indicele de inflație a sumelor deja acordate sub forma de supliment 12B pentru membrii de sindicat care nu au beneficiat de acest drept, plata valorilor actualizate ale normelor de hrană nr. 1 și nr. 6, atât pe timp de pace, cât și în timpul stării de mobilizare, asediu, război sau urgență, prevăzute de ordinele ministrului apărării naționale, pentru perioada celor 3 ani anteriori introducerii acțiunii, efectuarea demersurilor necesare, la nivel de Guvern, pentru emiterea unui ordin de ministru prin care să fie stabilită valoarea normei de hrană începând cu 1 ianuarie 2022 la 45 lei/zi (valoarea reală la o creștere a indicilor prețurilor de consum de 17,6%) și plata efectivă a diferenței rezultate, actualizate.

14. Pârâții au formulat întâmpinări, invocând excepția lipsei calității procesuale pasive (Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră) și excepția

prescripției dreptului material la acțiune, pe fondul cauzei solicitând respingerea cererii ca neîntemeiată.

15. La termenul din 13 august 2024, Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și suspendarea judecării până la soluționarea sesizării.

16. Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul persoană fizică pe rolul Tribunalului Sălaj s-a solicitat obligarea pârâților Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj, în solidar, la calcularea și la plata drepturilor bănești aferente normei de hrană nr. 12 supliment B, actualizate cu indicele de inflație, pentru perioada în care reclamantul a avut sau are calitatea de lucrător în cadrul serviciilor sau brigăzilor subordonate I.G.P.R., conform fișelor lunare de prezență.

17. Tribunalul Sălaj, prin Sentința civilă nr. 1.167 din 6 decembrie 2023, a admis acțiunea și a obligat pârâtul instituție publică să calculeze și să plătească reclamantului drepturile bănești aferente normei de hrană nr. 12 supliment B.

18. Împotriva acestei sentințe pârâtul a formulat recurs, în susținerea căruia a arătat că intimatul-reclamant nu este încadrat într-o unitate din structura sa, existând o distincție clară între unitățile teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române și unitățile sau subunitățile din structura centrală a Inspectoratului General al Poliției Române, iar Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 310/2009 stabilește în mod expres că suplimentul de hrană prevăzut de norma 12B se acordă polițiștilor care încadrează unitățile și subunitățile din structura Inspectoratului General al Poliției Române.

19. Dispoziții similare referitoare la procedura de alocare la plata suplimentului de hrană prevăzut de norma 12B sunt prevăzute de art. 7 și 18 din Ordinul M.A.I. nr. 136/2017, respectiv pct. 1 la nota I, suplimentul B pentru norma 12B din ordin, act normativ ce a înlocuit dispozițiile Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 310/2009, în anexa nr. 1 la ordin fiind reglementată norma 12 suplimentul B, iar categoriile de efective care beneficiază gratuit de aceasta sunt enumerate în tabelul nr. 1.

20. În consecință, în considerarea celor menționate mai sus, recurentul susține că și după intrarea în vigoare a Ordinului M.A.I. nr. 136/2017 numai polițiștii care sunt încadrați în structurile unității centrale a Inspectoratului General al Poliției Române beneficiază de norma 12B în tot cursul anului, nu și polițiștii care sunt încadrați în unitățile teritoriale subordonate nemijlocit Inspectoratului General al Poliției Române, cum este cazul reclamantului.

21. În cadrul soluționării recursului, reținând existența unei norme speciale derogatorii cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și obligativitatea sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept atunci când obiectul cauzei este cel menționat la art. 1 din actul normativ anterior menționat, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularii sesizării

22. Instanțele de trimitere au constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

23. Astfel, în cadrul dosarului înregistrat pe rolul Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, reclamantul are calitatea de funcționar public cu statut special — polițist de frontieră, desfășurându-și activitatea în cadrul Gărzii de Coastă, iar obiectul acțiunii de față este reprezentat de pretenția de acordare a valorii financiare a suplimentului 12B la norma de hrană, precum și a valorilor actualizate ale normelor de hrană nr. 1 și nr. 6, atât pe timp de pace, cât și în timpul stării de mobilizare, asediu, război sau urgență.

24. În dosarul aflat pe rolul Curții de Apel Cluj, reclamantul își desfășoară activitatea profesională în cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Cluj, unitate componentă a structurii centrale a Inspectoratului General al Poliției Române, iar prin cererea de chemare în judecată s-au solicitat drepturi salariale.

V. Punctele de vedere ale instanțelor de trimitere

25. Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a arătat că, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, alocarea la drepturile de hrană se face la începutul fiecărui an calendaristic, nominal, prin dispoziție zilnică a șefului unității din care face parte sau la care se află în asigurare logistică sau financiară. În ceea ce privește modalitatea de acordare a normei de hrană 12B, la pct. 2 al notei de subsol de la anexa nr. 1 se menționează că acolo unde nu sunt posibilități pentru distribuirea hranei în natură, cu aprobarea comandantului/șefului unității, la sfârșitul lunii se acordă valoarea financiară neimpozabilă a normei.

26. Astfel, s-a reținut că modalitatea principală de acordare a normei de hrană 12B este în natură, iar acordarea valorii financiare a acesteia are caracter subsidiar, în ipoteza în care nu există posibilitatea acordării în natură.

27. În ceea ce privește perioada pentru care se acordă această normă de hrană, s-a observat că în tabelul nr. 1 cuprinzând categoriile de efective care beneficiază gratuit de norma nr. 12 suplimentul B din anexa nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 se menționează că această normă se acordă, printre alte categorii de personal, și polițiștilor din structurile aparținând Poliției de Frontieră Române, aflate în zona de frontieră, stabilită în condițiile legii, și cei care deserveșc punctele de trecere a frontierei de stat, cu excepția polițiștilor de frontieră din unitățile de învățământ aflate în această zonă, în tot cursul anului.

28. Mențiunea potrivit căreia norma 12B se acordă categoriilor de personal anterior menționate în tot cursul anului trebuie interpretată și prin luarea în considerare a mențiunilor de la pct. 3 al notei de subsol de la anexa nr. 1, unde se menționează că suplimentul B de hrană nu se acordă personalului în zilele când se află în concedii, permisiile și învoiri de peste 12 ore și nici în zilele libere sau de sărbători legale, în care personalul nu se află la serviciu.

29. Așadar, intenția legiuitorului este ca acordarea suplimentului 12B să se realizeze doar pentru perioadele în care personalul care beneficiază de acest drept se află efectiv în activitate, astfel că, pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

30. Curtea de Apel Cluj a arătat că se impune a se stabili dacă numai polițiștii care sunt încadrați în structurile aparatului central al Inspectoratului General al Poliției Române beneficiază de norma 12B în tot cursul anului, nu și polițiștii care sunt încadrați în unitățile teritoriale subordonate nemijlocit Inspectoratului General al Poliției Române, din moment ce textele legale nu fac distincție după cum aceste structuri (unități și subunități) sunt sau nu subordonate.

31. Reținând că există un cadru normativ aplicabil, s-a apreciat că soluționarea problemei de drept se poate realiza doar în limitele cadrului legislativ existent.

VI. Punctele de vedere ale părților

32. În dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, pârâțul Ministerul Afacerilor Interne a formulat un punct de vedere, arătând că, în raport cu obiectul prezentului dosar, respectiv acordarea de drepturi de natură salarială — contravaloarea financiară a normei de hrană, în cauză sunt incidente dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

33. În dosarul înregistrat pe rolul Curții de Apel Cluj, reclamantul a considerat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și că este posibilă acordarea normei de

hrană, întrucât a fost și este încadrat într-o unitate teritorială subordonată nemijlocit Inspectoratului General al Poliției Române, în timp ce pârâțul a susținut inexistența normei legale de reglementare în privința dreptului solicitat, acesta existând doar în privința polițiștilor încadrați în structura centrală a Inspectoratului General al Poliției Române.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

34. Practica identificată pe rolul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Bacău vizează parțial problema de drept pusă în discuție, anume s-a considerat că beneficiază de suplimentul de hrană prevăzut de norma 12B din anexa nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 toți polițiștii care încadrează unitățile și subunitățile de poliție din structura Inspectoratului General al Poliției Române și că suplimentul pentru lucrul în ture se acordă numai pe timpul lucrului efectiv.

35. La nivelul Curții de Apel București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București a arătat că, potrivit anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, norma de hrană 12B este un supliment care se acordă pentru eforturi deosebite sau în situații speciale mai multor categorii de personal, limitativ enumerate în dispozițiile legale invocate, cum ar fi personalului căruia i se aplică Statutul polițistului, care lucrează în ture, numai pe timpul lucrului efectiv.

S-a precizat că acordarea contravalorii financiare a normei de hrană nr. 12 suplimentul B reprezintă o situație de excepție, reglementată doar pentru unitățile în care nu există posibilități de distribuire în natură, potrivit prevederilor pct. 2 al notei de subsol la norma în referință din anexa nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017. Astfel, conform dispozițiilor sus-menționate, suplimentul de hrană 12B se acordă sub formă de hrană rece sau contravaloarea financiară a acestuia polițiștilor și personalului contractual care depun eforturi deosebite sau se află în situațiile speciale enumerate în tabelul nr. 1.

De asemenea, pct. 3 al notei de subsol a anexei nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 menționează perioadele în care nu se acordă suplimentul 12B, iar pentru polițiștii care își desfășoară activitatea în ture de serviciu, alocarea la suplimentul 12B este prevăzută la pct. 13 al tabelului nr. 1 din anexa nr. 1 (secret de serviciu) la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017, raportat la pct. 6 al notei de subsol la norma de referință din anexa nr. 1 la același ordin.

Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a Curții de Apel București, având în vedere că doar în cazul unora dintre normele de hrană prevăzute de actul normativ incident se arată în mod expres faptul că se acordă doar în natură, a concluzionat că, în cazul celorlalte norme de hrană, inclusiv 12B, ce face obiectul sesizării, se impune acordarea acesteia în natură, iar în măsura în care este imposibilă acordarea în natură se acordă sub formă de contravaloare financiară.

În ceea ce privește acordarea normei de hrană 12B către personalul care își desfășoară activitatea în ture, în cadrul anexei se indică faptul că acest supliment se acordă personalului căruia i se aplică Statutul polițistului, care deservește stațiile radiotehnice sau punctele de comandă în ture sau care lucrează în ture, numai pe timpul lucrului efectiv.

Prin urmare, având în vedere această precizare și modalitatea în care a fost prevăzut acest beneficiu în cuprinsul art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, respectiv pentru perioada în care personalul se află în activitate, s-a considerat că acest drept poate fi acordat exclusiv pentru perioada în care beneficiarul și-a desfășurat efectiv activitatea.

La nivelul Tribunalului Călărași s-a înaintat practica judiciară identificată, însă aceasta privește tangențial problema ce face obiectul prezentei sesizări, reținându-se că reclamantii beneficiază de alocarea la suplimentul 12B doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea de serviciu în ture, nu și pentru tot timpul anului când nu se află în această situație.

Opinia judecătorilor din cadrul Tribunalului Ialomița a fost în sensul că, în interpretarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B nu are aplicabilitate generală, ci se acordă doar cu titlu de excepție, în situația desfășurării unor activități ce presupun eforturi deosebite sau în situații speciale astfel cum sunt reglementate de actele normative sus-arătate. Pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

La nivelul Tribunalului Ilfov s-a opinat în sensul că, în ceea ce privește modalitatea de acordare a normei de hrană 12B, este în principal în natură, iar cu titlu subsidiar, sub formă valorică, în ipoteza în care nu există posibilitatea acordării în natură. Referitor la perioada pentru care se acordă suplimentul de hrană 12B, aceasta este proporțională cu perioada lucrată, astfel că, pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea suplimentului 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

De asemenea, se reține că norma 12B se acordă, printre alte categorii de personal, și polițiștilor din structurile aparținând Poliției de Frontieră Române, aflate în zona de frontieră, stabilită în condițiile legii, și celor care deserveșc punctele de trecere a frontierei de stat, cu excepția polițiștilor de frontieră din unitățile de învățământ aflate în această zonă, în tot cursul anului.

În urma consultării judecătorilor Secției conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Teleorman, punctul de vedere exprimat a fost în sensul că acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B are aplicabilitate generală, iar alocarea suplimentului 12B se realizează nu doar pentru perioada în care personalul își desfășoară efectiv activitatea.

36. La nivelul Secției contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Brașov au fost identificate hotărâri judecătorești definitive numai cu privire la partea a doua a acestei probleme juridice, în sensul că, pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

37. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a comunicat Decizia civilă nr. 82/CM din 10 martie 2021, prin care s-a menținut sentința Tribunalului Constanța prin care s-a dispus alocarea, calcularea și plata valorii financiare a suplimentului de hrană prevăzut de norma 12B pentru personalul care își desfășoară activitatea în schimburi.

38. Curtea de Apel Iași a arătat că, la nivelul Secției a II-a civile de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Iași, au fost identificate doar acțiuni având ca obiect actualizarea acestei norme de hrană, în care, cu titlu de exemplu, s-a apreciat că acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B are aplicabilitate generală.

În urma consultării judecătorilor din cadrul secției și analizării încheierii de sesizare, opinia majoritară este în sensul că intenția legiuitorului a fost ca acordarea suplimentului 12B să se realizeze doar pentru perioadele în care personalul care beneficiază de acest drept se află efectiv în activitate, astfel că, pentru personalul ce își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

39. La nivelul Curții de Apel Ploiești, Tribunalul Buzău — Secția I civilă a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B nu are aplicabilitate generală, legiuitorul prevăzând posibilitatea acordării efective a hranei persoanelor care au funcțiile prevăzute de lege, aceasta acordându-se pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea.

40. Hotărârile înaintate de curțile de apel Pitești și Timișoara nu vizează problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări, iar celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nu au formulat niciun punct de vedere.

41. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

42. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

43. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea formulată de Tribunalul Giurgiu este inadmisibilă, iar referitor la sesizarea conexă a Curții de Apel Cluj — Secția I civilă s-a considerat că norma de hrană 12 suplimentul „B” se aplică și în privința cadrelor militare polițiști încadrați în brigăzile de combatere a criminalității organizate.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității sesizării

44. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

45. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

46. Din coroborarea acestor prevederi legale cu normele de drept comun — art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă — se reține că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

47. Verificând îndeplinirea acestor condiții cu privire la ambele sesizări conexe, se constată că procesele în care s-au formulat acestea au ca obiect:

— obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu la plata către reclamantul având calitatea de polițist de frontieră în cadrul Gărzii de Coastă — S.P.F. Isaccea a valorii financiare a suplimentului 12B la norma de hrană pentru ultimii trei ani înaintea sesizării instanței și pentru viitor, calendaristic, în tot cursul anului (Dosarul nr. 1.856/1/2024) și, respectiv,

— obligarea pârâtului Inspectoratul General al Poliției Române la plata către reclamantul având calitatea de polițist în cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Cluj-Napoca a valorii financiare a suplimentului 12B la norma de hrană

începând cu data de 15.11.2022 — data încadrării sale la B.C.C.O. Cluj-Napoca — și până în prezent și pentru viitor, lunar, până la încetarea acestei calități (Dosarul nr. 2.019/1/2024).

48. În consecință, pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

49. Cauzele în care au fost formulate sesizările se află în primă instanță, respectiv în recurs, cerința de admisibilitate de la paragraful 46 lit. b) fiind complinită.

50. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei — cerința de admisibilitate de la paragraful 46 lit. c) — în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

51. Astfel, în Decizia nr. 72 din 16 octombrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 16 noiembrie 2017, cu privire la cerința chestiunii de drept, la paragrafele 51 și 52, s-au arătat următoarele:

„Referitor la acest aspect, în doctrină s-a arătat că, în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică.

În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.”

52. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun drept condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei chestiuni de drept, iar noțiunea de „chestiune de drept” are, în acest context, înțelesul dat de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

53. Nu poate fi, astfel, concepută o reglementare specială care să folosească o noțiune autonomă identică, dar cu un conținut juridic diferit decât cea din legea generală (cu care se completează), mai ales având în vedere dispozițiile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, denumită în continuare *Legea nr. 24/2000*: „Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.”

54. Conex acestei probleme se observă că, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care legea specială nu derogă. Așadar,

încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, această obligație rezultând de altfel și din prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care impun completului de judecată să verifice și să constate îndeplinirea condițiilor de admisibilitate și să dispună sesizarea instanței supreme doar dacă rezultatul acestei verificări este afirmativ, fiind necesare o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea.

55. Sunt îndeosebi necesare, în acest context, expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea argumentelor din care rezultă că chestiunea de drept are caracter veritabil, de natură să justifice intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale, respectiv caracter esențial, fiind de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond.

56. În lipsa enunțării acestor elemente, sesizarea nu îndeplinește condițiile legii, iar instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în ceea ce privește identificarea și enunțarea unei chestiuni de drept punctuale cu privire la care se solicită o dezlegare de principiu, respectiv în ceea ce privește determinarea contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

57. Plecând de la premisa incidenței dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul necesității existenței unei chestiuni de drept apte a constitui izvor al practicii neunitare și ca această chestiune să determine soluția ce va fi pronunțată de instanța de trimitere, se impune a examina distinct cele trei întrebări adresate pe calea procedurală prevăzută de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

58. *Primo și secundo*, în Dosarul nr. 1.856/1/2024, instanța de trimitere a întrebat dacă, în interpretarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B are aplicabilitate generală sau doar cu titlu de excepție în unitățile unde nu există posibilități de distribuire în natură și dacă același drept salarial se acordă personalului care lucrează în ture numai pentru perioada în care își desfășoară activitatea.

59. Încheierea de sesizare cuprinde în speță indicarea calității reclamantului de funcționar public cu statut special — polițist de frontieră în cadrul Gărzii de Coastă — S.P.F. Isaccea (acțiunea inițială, din care cererea a fost disjunsă, fiind formulată de un număr de 13 reclamânți), a obiectului cauzei indicat la paragraful 50, precum și statuarea în sensul incidenței normelor speciale din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ce fac necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond, întrucât, asupra acesteia, instanța supremă nu a statuat și ea nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

60. Mai departe, instanța de trimitere a expus punctul său de vedere cu privire la dezlegarea celor două chestiuni ce fac obiectul sesizării.

61. În aceste condiții, lipsește cu desăvârșire din încheierea de sesizare argumentarea referitoare, pe de o parte, la existența unei chestiuni de drept în sensul arătat mai sus la paragraful 54, iar, pe de altă parte, la modul în care cele două aspecte cuprinse în sesizare influențează soluționarea cauzei cu care instanța este investită.

62. Nu se poate pretinde Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a se substitui instanței de trimitere pentru verificarea cerinței ca de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să depindă soluționarea cauzei; chiar dacă o asemenea verificare s-ar face, din documentele atașate încheierii de sesizare nu rezultă că ea este îndeplinită în speță.

63. Astfel, reclamantul a cerut obligarea a trei pârâți la plata echivalentului valoric al normei de hrană suplimentul 12B pentru 3 ani înaintea sesizării instanței și pentru viitor.

64. Pârâții Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră au invocat prin întâmpinare lipsa calității lor procesuale pasive, cu argumentarea esențială că reclamantul nu se află în raporturi de serviciu cu aceste două entități, ci cu cel de-al treilea pârât, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu, unitate cu personalitate juridică, conform art. 12 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române.

65. Pe fondul cauzei, pârâtul Ministerul Afacerilor Interne a arătat că norma de hrană nr. 12 suplimentul B se acordă numai personalului limitativ indicat în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, respectiv personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplica Statutul polițistului, cum ar fi personalului care deservește stațiile radiotehnice sau punctele de comandă în ture sau care lucrează în ture, numai pe timpul lucrului efectiv, „categorie din care fac parte lucrătorii din cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu care au calitatea de reclamanți în dosar”, alocarea la suplimentul 12B fiind convenită reclamanților numai pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea de serviciu în ture, și nu pentru tot timpul anului când nu se află în această situație.

66. Pârâtul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Române nu a formulat apărări pe fondul cauzei în privința solicitării de acordare a normei de hrană suplimentul 12B.

67. Pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu s-a apărât prin întâmpinare în sensul netemeinicii cererii de acordare a normei de hrană suplimentul 12B, cu argumentul că Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 se aplică numai polițiștilor încadrați în aparatul Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră, nu și celor încadrați în unitățile teritoriale subordonate Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Giurgiu, cum este cazul reclamanților, încadrați la S.P.F. Chirnogi, unitate în subordinea pârâtului, și nu în structura sa.

68. Față de toate aceste împrejurări, nu se identifică în cadrul procesual astfel stabilit necesitatea pentru instanța de sesizare de a stabili împrejurarea dacă acordarea valorii financiare a suplimentului de hrană 12B este condiționată de inexistența posibilității de acordare a acestui drept în natură, de vreme ce reclamantul a afirmat generic că nu a primit acest drept și niciunul dintre pârâți nu s-a apărât în sensul că el a fost acordat în natură sau că ar putea fi acordat în natură pentru viitor, chestiunile ridicate prin întâmpinări privind cu totul alte aspecte.

69. Această constatare subliniază încă o dată necesitatea ca instanța de trimitere să motiveze adecvat încheierea de sesizare, în acord cu exigențele art. 519 și art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, pentru a putea permite Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept identificarea corectă a cerințelor de admisibilitate a sesizării.

70. Firește că, distinct de susținerile și apărările părților, care determină limitele judecătii în acord cu art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în procesul desfășurat după regulile procesuale civile instanța este în drept a avea în vedere și alte chestiuni apreciate ca relevante pentru cauză, însă numai succesiv punerii lor în discuția părților, conform art. 22 alin. (2) teza a II-a din Codul de procedură civilă, pentru a respecta dreptul părților de a-și exprima punctul de vedere cu privire la acestea, prevăzut de art. 14 alin. (4) din același cod.

71. Or, o atare măsură nu a fost luată în cauză de instanța de trimitere și, în absența oricărei susțineri a părților sub aspectul subsidiarității acordării valorii financiare a suplimentului de hrană față de posibilitatea acordării sale în natură și a oricărui argument al instanței în acest sens cuprins în încheierea de sesizare, nu se poate verifica dacă de această problemă depinde soluționarea pe fond a cauzei.

72. Similar, nici chestiunea acordării normei de hrană numai în timpul desfășurării activității în ture (alternativa fiind acordarea și în timpul de odihnă, în zilele libere) nu face obiectul dezbaterilor, astfel cum rezultă el din informațiile aflate la dispoziția Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; este adevărat că în întâmpinarea Ministerului Afacerilor Interne se regăsește o frază cu formulare generică în sensul acordării suplimentului pe perioada turelor, dar *prima facie* chestiunea nu îmbracă forma unei apărări veritabile sau a unei susțineri în sensul necesității respingerii acțiunii reclamantului în privința acestui petit. Dimpotrivă, acest pârât recunoaște apartenența reclamantului la categoria de personal vizată de dreptul în discuție.

73. În urma acestor argumente se apreciază că, în cauză, nu este îndeplinită cerința legăturii cu cauza a chestiunii ce face obiectul sesizării.

74. Subsidiar, se reține că nici cerința ca sesizarea să aibă ca obiect o chestiune de drept nu este îndeplinită.

75. Din examinarea prevederilor anexei nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 se poate observa că, la secțiunea dedicată normei de hrană 12 suplimentul B, în cuprinsul notelor incluse în anexă sunt prevăzute condițiile concrete în care această normă de hrană suplimentară se acordă, iar nota 2, ce arată în ce condiții se acordă valoarea financiară neimpozabilă a normei, este neîndoielnic clară și lipsită de orice echivoc.

76. De aceea, se consideră, în aplicarea considerațiilor teoretice cuprinse în paragraful 54, că prima întrebare din sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.856/1/2024 nu îndeplinește cerința de a constitui o chestiune de drept veritabilă, pentru că ea nu privește interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte și nici nu pune în discuție incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

77. Dimpotrivă, legislația terțiară analizată statuează în mod clar chestiunea ce face obiectul întrebării, fără a fi incidentă niciuna dintre ipotezele necesare pentru a califica întrebarea ca reprezentând o chestiune de drept.

78. În privința întrebării dacă același drept salarial — mai sus evocat — se acordă personalului care lucrează în ture numai pentru perioada în care își desfășoară activitatea, notele ce însoțesc secțiunea dedicată suplimentului de hrană 12 B din anexa nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 arată în mod neechivoc acest aspect, detaliind și modul de acordare a normei de hrană și, respectiv, modul de calcul al echivalentului financiar al normei de hrană, cu evidențierea distincției dintre personalul care lucrează program normal de lucru și personalul care lucrează în ture.

79. Cu privire la sesizarea ce face obiectul Dosarului nr. 2.019/1/2024, cerința de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea cauzei este îndeplinită, după cum se va arăta.

80. Astfel, în cauza în care s-a dispus această sesizare reclamantul are calitatea de polițist încadrat în Brigada de Combateră a Criminalității Organizate Cluj-Napoca și a cerut instanței obligarea pârâților Inspectoratul de Poliție Județean Cluj și Inspectoratul General al Poliției Române la plata valorii bănești a suplimentului de hrană 12B începând cu data de 15.11.2022 până în prezent și pentru viitor, până la încetarea acestei calități.

81. Prima instanță a admis în parte acțiunea, obligând pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române la calcularea și la plata către reclamant a drepturilor bănești aferente normei de hrană nr. 12 supliment B începând cu data de 15.11.2022, actualizate, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare.

82. Prin recursul declarat împotriva acestei sentințe pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române a susținut, în dezvoltarea unui motiv de recurs întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, că reclamantul nu este

încadrat într-o unitate din structura organizatorică a Inspectoratului General al Poliției Române, ci într-o unitate aflată în subordinea acestei entități, astfel încât dreptul prevăzut de Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 și pretins prin acțiune nu i se cuvine, beneficiarii săi fiind exclusiv polițiștii care încadrează unitățile și subunitățile de poliție din structura Inspectoratului General al Poliției Române.

83. Față de aceste împrejurări, ce rezultă din documentele aflate la dispoziția Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și parțial din încheierea de sesizare, se apreciază că, în speță, este necesară, pentru soluționarea cererii de recurs cu care instanța de trimitere este investită, dezlegarea chestiunii de drept ce privește câmpul de aplicare al normei invocate de reclamant în susținerea acțiunii sale, din perspectiva calificării unității sale angajatoare ca fiind una dintre cele la care se referă ordinul menționat.

84. În acest sens se impun analiza dispozițiilor legale ce reglementează organizarea Inspectoratului General al Poliției Române, a statutului brigăzilor pentru combaterea criminalității organizate, precum și interpretarea normelor cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 și, respectiv, în Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 a căror aplicare în speță este disputată de părți.

85. Raportând această constatare la considerațiile teoretice mai sus expuse referitoare la calificarea chestiunii de drept ce poate face obiectul sesizării, văzând și existența unor puncte de vedere argumentate ce se contrazic, este îndeplinită cerința în discuție, atât din perspectiva existenței unei chestiuni de drept, cât și a legăturii sale cu cauza aflată pe rolul instanței de trimitere.

86. În fine, sub aspectul admisibilității, se constată că nu a rezultat din verificările efectuate că Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat asupra chestiunii de drept, iar aceasta nu formează obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

X.II. Asupra fondului sesizării ce face obiectul Dosarului nr. 2.019/1/2024, conexat

87. Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 65/2003: „Personalul aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, beneficiază pentru perioada în care se află în activitate de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice, diferențiate pe categorii, care constituie norme de hrană.”

88. Art. 2 al hotărârii menționate prevede că „Normele de hrană zilnice, plafoanele calorice și categoriile de personal pentru care se acordă sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre”, iar în anexă este inclusă norma de hrană 12 suplimentul „B” — supliment pentru eforturi deosebite sau situații speciale — ce se acordă, *inter alia*, „personalului căruia i se aplică Statutul polițistului, care încadrează unitățile și subunitățile de poliție din structura Inspectoratului General al Poliției Române”.

89. Reglementarea terțiară — anexa nr. 1 la Ordinul M.A.I. nr. 136/2017 nu conține prevederi diferite în privința beneficiarilor normei de hrană 12 suplimentul „B”.

90. Pentru a determina dacă reclamantul, angajat al unei brigăzi teritoriale pentru combaterea criminalității organizate, este inclus în sfera de aplicare subiectivă a dreptului la norma de hrană în discuție, este necesar a fi avute în vedere mai multe dispoziții legale ce conturează modul de organizare a Inspectoratului General al Poliției Române.

91. Potrivit art. 1 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 218/2002*), „Poliția Română face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii”.

92. Art. 5 din același act normativ prevede că: „Poliția Română are următoarea structură organizatorică:

- a) Inspectoratul General al Poliției Române;
- b) unități teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române, Direcția generală de poliție a municipiului București și inspectoratele județene de poliție;
- c) instituții de învățământ pentru formarea și pregătirea continuă a personalului;
- d) alte unități necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice poliției, înființate potrivit legii.”

93. Conform art. 7 din lege, „Inspectoratul General al Poliției Române este unitatea centrală a poliției, cu personalitate juridică și competență teritorială generală, care conduce, îndrumă și controlează activitatea unităților de poliție subordonate, desfășoară activități de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave, circumscrise crimei organizate, criminalității economico-financiare sau bancare, a altor infracțiuni ce fac obiectul cauzelor penale aflate în supravegherea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și orice alte atribuții date în competența sa prin lege”.

94. Potrivit art. 11 din Legea nr. 218/2002, „Inspectoratul General al Poliției Române are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului afacerilor interne, în limita fondurilor la dispoziție”.

95. Art. 5 alin. (1) din Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. S/71/2010 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției Române (menționat în întâmpinarea formulată în fața primei instanțe de pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române) prevede că în structura organizatorică a Inspectoratului General al Poliției Române intră, *inter alia*, și Direcția de Combatere a Criminalității Organizate.

96. Art. 5 alin. (2) din același ordin prevede că cele 15 brigăzi de combatere a criminalității organizate funcționează în subordinea nemijlocită a Inspectoratului General al Poliției Române.

97. Pe de-o parte, art. 11 din Legea nr. 218/2002 prevede că în structura Inspectoratului General al Poliției Române intră direcții generale, direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului, între aceste direcții numărându-se și Direcția de Combatere a Criminalității Organizate (conform ordinului ce reglementează la nivel terțiar activitatea Inspectoratului General al Poliției Române), iar brigăzile teritoriale de combatere a criminalității organizate fac parte din amintita direcție, aspect necontestat de către recurentul-pârât.

98. Pe de altă parte, desfășurarea de către Inspectoratul General al Poliției Române a activității prevăzute de art. 7 din Legea nr. 218/2002, „de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave, circumscrise crimei organizate”, nu s-ar putea realiza decât prin intermediul structurilor specializate — între care direcția menționată și cele 15 brigăzi teritoriale — astfel încât dispozițiile legale ce organizează activitatea Inspectoratului General al Poliției Române susțin apartenența structurii în cadrul căreia își desfășoară activitatea reclamantul la organismul pârât.

99. În aceste coordonate, relația de subordonare a brigăzilor de combatere a criminalității organizate față de Inspectoratul General al Poliției Române, la care se referă argumentele contrarii acestei teze, nu poate primi o altă valență decât cea proprie noțiunii de subordonare (raport de ierarhie în temeiul căruia organul superior îndrumă și controlează, coordonează activitatea organului inferior), fără a semnifica și sustragerea primei instituții din ansamblul organizatoric al celei de-a doua.

100. Având în vedere că nici Direcția de Combatere a Criminalității Organizate și nici brigăzile teritoriale nu au personalitate juridică, nu poate fi primită teza în care acestea ar funcționa într-o ordine juridică separată, distinctă de Inspectoratul General al Poliției Române.

101. Dimpotrivă, ele funcționează dependent de organismul din care fac parte și căruia îi sunt subordonate, astfel încât distincția între apartenența la structura Inspectoratului General al

Poliției Române și subordonarea față de Inspectoratul General al Poliției Române este una artificială, ce nu poate primi efecte juridice în contextul pendinte.

102. În urma acestor argumente rezultă că brigăzile de combatere a criminalității organizate fac parte din structura Inspectoratului General al Poliției Române.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 56/116/2023, în privința pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, acordarea contravalorii financiare a normei de hrană 12B are aplicabilitate generală sau doar cu titlu de excepție, în unitățile unde nu există posibilități de distribuire în natură, iar pentru personalul care își desfășoară activitatea în ture, alocarea la suplimentul 12B se realizează doar pentru perioada în care își desfășoară efectiv activitatea?”

Admite sesizarea conexă formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 838/84/2023, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 65/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 136/2017, brigăzile de combatere a criminalității organizate fac parte din structura Inspectoratului General al Poliției Române.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

★

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului justiției nr. 2.938/C/2024 privind măsurile și procedurile pentru punerea în aplicare a Clasificării activităților din economia națională — CAEN Rev. 3, în ceea ce privește persoanele fizice și juridice supuse înregistrării în registrul comerțului, și pentru modificarea anexelor nr. 2a și 2b la Ordinul ministrului justiției nr. 5.307/C/2022 pentru aprobarea formatului formularului-tip de act constitutiv, a formatului cererii de înregistrare, a formatului, a elementelor de siguranță și a structurii certificatului de înregistrare, în formă letrică și electronică, a modelului declarației-tip pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare/desfășurare a activității, a modelului certificatului constatator privind înregistrarea declarației pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare/desfășurare a activității și a structurii identificatorului unic la nivel european — EUID, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1323 din 30 decembrie 2024, se fac următoarele rectificări:

— în titlul ordinului, în loc de: „... în ceea ce privește persoanele fizice și juridice ...” se va citi: „... în ceea ce privește persoanele fizice și juridice ...”;

— în anexa nr. 1 (anexa nr. 2a la Ordinul nr. 5.307/C/2022), în cadrul secțiunii „V. Obiectul cererii privind înregistrarea în registrul comerțului, prevăzut în(2) constă în:”, la rubrica „8. Actualizare obiect de activitate conform CAEN Rev. 3(9)”, în loc de: „... CAEN Rev. 3(9)” se va citi: „... CAEN Rev. 3(8)”;

— în anexa nr. 1 (anexa nr. 2a la Ordinul nr. 5.307/C/2022), la secțiunea „VIII. Date de facturare(8)”, în loc de: „VIII. Date de facturare(8):” se va citi: „VIII. Date de facturare(9):”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

